De contenidors i cançons

Cada dia que l'emèrit passa a l'hotel d'Abu Dabi a càrrec del pressupost públic equival a 55 contenidors. L'any que li paguem a l'Elionor a Irlanda són prop de 4.000 contenidors. La monarquia ens costa cada any uns 2,5 milions de contenidors.

D'entre molts tuits, ahir llegia aquesta enginyosa comparació arran del debat a les xarxes socials sobre les protestes derivades de l'empresonament del cantant Pablo Hasél. Un debat que obre sovint els telenotícies en forma de criminalització de la protesta i dels aldarulls. Un debat segrestat i amb conclusions esbiaixades ja que l'única veritat possible per als mitjans i la classe política en general és la condemna del contenidor cremat.

També a Twitter llegia altres interessants reflexions que apuntaven a com els mateixos mitjans, quan es tracta d'explicar-nos mobilitzacions internacionals, sí expliquen i se centren en les causes que les han motivat. Mai no acostumen a parlar en to criminalitzador dels aldarulls perquè prèviament han vinculat la protesta a una problemàtica social, a alguns elements que l'originen. I per què aquesta diferència? Per què aquest afany de manipular l'imaginari col·lectiu quan es tracta de les protestes viscudes a casa nostra? No serà per por a una justificació de les mateixes? Per por a contribuir a fer hegemònica la idea que les coses en aquest país estan fatal i, per tant, a seguir incentivant la mobilització social i l'organització popular?

És trist constatar quanta gent hi ha treballant incansablement, a sou i voluntat, per mantenir l'statu quo. Per mantenir una estructura social i econòmica que no ens porta enlloc. La gent està més que cremada i amb molt poques perspectives de futur i encara hi ha qui s'esforça en criminalitzar-la.

Aquest cop, l'espurna ha estat l'ulterior condemna a les idees. L'empresonament d'algú que escriu lletres i les canta. L'espurna no deixa de ser la constatació d'un sistema que ens vol muts i a la gàbia. Però això no és ni serà possible.

MARCO SIMARRO (CUP-PC) és regidor de Participació i Barris i Joventut

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/152532.html

Copyright 2024 Cugat.cat